

M E G F I G Y E L É S E K

A Jupiter-holdak 1973-ban

Az Albiero A.K. 15 tagja 1973. március-szeptember között 91 megfigyelést készített a Galilei-holdakról. Az észlelők és a megfigyelések száma: Brlás Pál /4/, Domokos János /1/, Gorbera István /1/, Hevesi Zoltán /7/, Juhász Tibor /20/, Keszthelyi Sándor /5/, Klausz Gábor /10/, Kökény Antal /3/, Mohácsi Gyula /9/, Papp János /2/, Szentmártoni Béla /1/, Szoboszlai Zoltán /4/, Tóth Sándor /5/, Ujvárosy Antal /6/, Vojtek Antal /8/, Trexler László-Vörös József /5/.

A fényességbecslések 4,5-15 cm átmérőkkel készültek, egyéb jelenségek 15 és 30 cm-rel.

A fényes hold relativ-fényességbecsléseinek végeredménye: III, I, II, IV.

III. /Ganymedes/: Az észlelések 90 %-a szerint a legfényesebb, csak igen ritkán előzi meg az I. vagy II.hold. 300 x-os nagyítással alakja biztos korong, színe narancsos, /Keszthelyi/. 500 x-os nagyítással egyetlen alkalommal észlelhető volt közepének sötétedése, sárga szűrővel /Kökény/.

I. /Io/: A 2-3. hely között váltakozik, a II.gyakran megelőzi, de csak akkor, ha az Io a bolygókorong közelében tartózkodik. Ilyenkor a Jupiter zavaró fénye lerontja az észlelés biztonságát is. A hold Jupiter mögé lépéséről 3 megfigyelés érkezett, Papp János /15 cm, 260x/ egy pillanat alatt lejátszódo jelenségnek írta le - rendellenes módon. Kökény /30 cm, 500x/ mindkét észlelésében a hold korongjának ellaposodását és lassú /kb.4 perc/ "elmerülését" jegyezte fel.

Brlás /15 cm/ az I. és II. fedését figyelte meg, az összeolvadáskor 5,4 mg-nak becsülte fényességüket /külön 5,6 ill. 5,8 mg/.

II. /Europa/: Általában a 3. helyen, elongáció idején a 2. és ritkán az 1. helyre kerül.

IV. /Callisto/: A leghalványabb, lévén 0,13-as albedója. Fényességének ingadozása némi összefüggést mutat a keringési idővel - de biztos következtetések az adatok nagy szórása miatt nem vonhatók le.

Tóth Sándor
Debrecen

. . .